

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 15 maja 2014r. oskarżony Z. W. (1) w godzinach wieczornych ok. godz. 22.00 spożył 1,25 l piwa. Następnie przed północą oskarżony wsiadł za kierownicę samochodu marki T. (...) o nr rej. (...), będącego własnością jego konkubiny z zamiarem podwiezienia dwóch znajomych na trwającą wówczas (...). Z. W. (1) kierował wymienionym pojazdem jadąc z miejscowości G. w kierunku O., a następnie ulicą (...) oraz ul. (...). Oskarżony został zatrzymany przez patrol policji przy ulicy (...) w celu sprawdzenia trzeźwości kierowcy.

Po zatrzymaniu, oskarżony został przebadany na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Badanie Alkotestem wykazało u oskarżonego o godz. 00.50 – 1,02 mg/l, a o godz. 01.10 – 0.89 mg/l, natomiast badanie Alkometrem wykazało u oskarżonego o godz. 01:41 – 0,81 mg/l, a o godz. 01:43 – 0,85 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Z. W. (1) prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 24 kwietnia 2012r. w sprawie II K 394/12 został skazany za przestępstwo prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyjaśnień oskarżonego (k. 13, 35), zeznań świadka P. P. (k. 5v-6, 35v), protokołu użycia urządzeń kontrolno – pomiarowych do ilościowego oznaczania zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 3-4v), kserokopii wyroku SR w O. II Wydział Karny z dnia 24 kwietnia 2012r. w sprawie II K 394/12 (k. 24) oraz karty karnej (k. 21).

Oskarżony Z. W. (2) się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że w dniu zatrzymania około godz. 22:00 spożywał alkohol w postaci piwa w ilości 1,25 l. Podał, że na prośbę kolegów zawiózł ich z miejsca zamieszkania do O. na odbywającą się wówczas (...). Dodał, że wsiadając do samochodu zdawał sobie sprawę iż jest pod wpływem alkoholu, ale sądził, iż w przypadku ewentualnego zatrzymania i zbadania stunu trzeźwości alkometr, nic nie wykaże (k. 13). Oskarżony nie stawiał się na rozprawę i nie usprawiedliwił swojego niestawiennictwa, dlatego też postępowanie przed Sądem toczyło się w trybie zaocznym (k. 35).

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, albowiem są one spójne oraz potwierdzone innymi dowodami w szczególności badaniami na zawartość alkoholu w organizmie oskarżonego oraz zeznaniami świadka – funkcjonariusza policji P. P.. Przeprowadzone po zatrzymaniu oskarżonego badania na zawartość alkoholu w organizmie oraz wyjaśnienia oskarżonego pozwoliły na ustalenie niebudzącego wątpliwości stanu faktycznego. W przedmiotowej sprawie Sąd nie dopatrył się również podstaw do zakwestionowania wyników badań przeprowadzonych urządzeniami kontrolno-pomiarowymi do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu, gdyż oba te urządzenia posiadały aktualne świadectwo wzorcowania. Tym samym należy uznać, że wyniki pomiarów odzwierciedlały faktyczny stan nietrzeźwości Z. W. (1). Odnotowania wymaga jedynie fakt, iż w protokole użycia urządzenia A. (k.3) godziny badań wskazano na godzinę 23:50 oraz 00:10 zamiast odpowiednio 00:50 i 01:10. Powyższa nieścisłość została wyjaśniona w adnotacji w rubryce „uwagi” w protokole. (k. 3v). Czas w urządzeniu pomiarowym jest ustawiony błędnie z opóźnieniem o jedną godzinę. Nie budzi to wątpliwości, bowiem bezsprzeczne jest, iż interwencja została przez funkcjonariuszy podjęta ok. godziny 0.40, pomiary nie mogły być zatem wykonane przed tą godziną.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka P. P. (k. 5v-6, 35v). Zeznał on, że pełniąc służbę w patrolu zmotoryzowanym jego uwagę zwrócił pojazd, którego kierujący wykonywał dziwne w jego ocenie manewry w postaci kilkukrotnego zmieniania pasa ruchu. Dodał, że od kierującego wyczuwalna była silna woń alkoholu. Brak jest podstaw do zakwestionowania wiarygodności zeznań tego świadka, którego relacja znajduje oparcie w pozostałym materiale dowodowym.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, iż wina oskarżonego nie budzi wątpliwości, a polega ona na tym, iż będąc uprzednio prawomocnie skazany za przestępstwo prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, ponownie pojazd taki prowadził będąc w stanie nietrzeźwości. Czyn ten wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 178 § 4 kk.

Sąd wymierzył oskarżonemu karę 7 miesięcy pozbawienia wolności. W ocenie Sądu stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez Z. W. (1) jest znaczny. Oskarżony popełniając czyn tego rodzaju stworzył zagrożenie dla zdrowia lub życia, nie tylko własnego, ale także innych uczestników ruchu drogowego, w tym przewożonych pasażerów. Przy wymiarze kary Sąd wziął także pod uwagę znaczny stopień nietrzeźwości oskarżonego w chwili prowadzenia pojazdu.

Po wnikliwym przeanalizowaniu warunków i okoliczności sprawy, Sąd wymierzył oskarżonemu karę 7 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Sąd nie orzekł bezwzględnej kary pozbawienia wolności, albowiem byłoby to represją przekraczającą stopień winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego. Pomimo tego iż oskarżony był już uprzednio karany za przestępstwo z art. 178a § 1 kk(k. 21), to jednak orzeczono wobec niego karę wolnościową ograniczenia wolności i jest to dotychczas jedyny konflikt oskarżonego z prawem zakończony prawomocnym wyrokiem Sądu. W ocenie Sądu zasługuje on na dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary. Należy zauważyć, iż Z. W. (1) w toku prowadzonego postępowania oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu, wyraził żal i skruchę. W ocenie Sądu wobec skazanego należy postawić pozytywną prognozę kryminologiczną, że pomimo warunkowego zawieszenia kary będzie on przestrzegał porządku prawnego. Okres próby Sąd wyznaczył na okres 4 lat, co pozwoli zweryfikować postawioną prognozę kryminologiczną. Orzekanie bezwzględnej kary pozbawienia wolności byłoby - w świetle tego, iż uprzednio był on karany tylko jeden raz i to na karę ograniczenia wolności – nadmiernie surowe, nieusprawiedliwione ani okolicznościami sprawy ani stopniem winy oskarżonego. Nadmienić należy, iż oskarżony poruszał się pojazdem w godzinach nocnych przy stosunkowo niewielkim natężeniu ruchu. Dlatego też Sąd uznał, iż zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek, o którym mowa w art. 69 § 4 kk.

Aby wzmocnić wychowawcze oddziaływanie rozstrzygnięcia z uwagi na warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności, Sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych. Przy wymiarze grzywny Sąd kierował się społeczną szkodliwością czynu oskarżonego oraz jego sytuacją majątkową. Kara grzywny orzeczona w tym wymiarze jest dużą dolegliwością finansową dla skazanego, bowiem jej wysokość przekracza dotychczasowe całe miesięczne wynagrodzenie skazanego.

Sąd orzekł wobec oskarżonego także środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w wymiarze 3 lat. Wyznaczając okres obowiązywania zakazu Sąd miał na uwadze stopień nietrzeźwości w jakiej znajdował się oskarżony w chwili czynu i znaczne zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym z tym związane. Okoliczności te przemawiają za tym, aby na okres 3 lat wyłączyć oskarżonego z grona kierowców. W ocenie Sądu zarówno czasowa utrata uprawnień jak i dolegliwość finansowa wzmocnią wychowawcze oddziaływanie kary i zapewnią rozstrzygnięciu spełnienie celu prewencji indywidualnej, ale także celu prewencji ogólnej.

Sąd na podstawie przepisu art. 627 kpk obciążył oskarżonego kosztami sądowymi, jest kawalerem, wprawdzie posiada na utrzymaniu dwoje małoletnich dzieci to jednak uzyskuje dochód. W świetle powyższych okoliczności należy uznać, że jest on w stanie ponieść koszty sądowe, które w niniejszej sprawie nie są znaczne.